

Nro.

107.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 11go Maia 1796:

Gazety.

WŁOCHY.

Zdarzenia wojenne.

Jenerał kommanderujący armią Włoską donosi z głównego obozu pod 25. Kwietnia, że po ostatniej bitwie armia Cesarzka zebrała się przy *Nizza della Paglia*, końcem wstrzymania zapędów nieprzyjaciół, którzy się już byli przecisnęli aż do *Alba*. Tym sposobem chciał

Jenerał kommanderujący należycie zabezpieczyć komunikacyą z armią Piemontską; ale Francuzi z taką potęgą zbliżyli się pod obóz sprzymierzonych, że Feldmarszałek *Colli* cofnąć się musiał z swym obozem do *Moncagliari*, zostawiwszy jednak korpus obserwacyjne między *Fossano* i *Cherasco*, które ma wstrzymać nieprzyaciół od dalszego posuwania się.

Ponieważ woyska w ustawicznym są marszu i poruszeniu, dla tego reimenta dotąd nie mogły ułożyć dokładney listy strat poniesionych w bitwach od dnia 11. do 15. Kwietnia wypadłych. Ale natomiast chłopci i zbiegi iednomyślnie donoszą, że nieprzyjaciel w wśzystkich tych zdarzeniach bardzo wiele ludzi i 2. Jenerałówu utracił.

W nayłaskawszym względzie na popisanie się Półkownika *Vukassovich*, osobliwie w bitwie dnia 15. Kwietnia, Cesarz Jmość mianował tegoż Półkownika Jenerał Maiorem. Baron także *Mitrowski* dotychczasowy Półkownik w Reimencie *Callemberg*, z Półkownika wywyższony został na Jenerał Maiora.

Z *Medyolanu* donoszą pod 7. Kwietnia, że Jenerał *Beaulieu* wyruszając z głównym obozem z *Pavia*, kazał stanąć w porządku całej armii, przejeżdżał konno iey gleyty i mówił do woyska tkliwie, w ten sposób: „Dzieci! Nayłaskawwszy nasz Cesarz *Franciszek* mianował mnie waszym wodzem; ia z moiey strony będę czynił wszystko to, co obowiązek i honor wkłada na poczciwego komendanta. Nie uważaycie mnie inaczey, tylko iak oycy, i w dowodzeniu spuście się na moią żarliwość i moią pieczołowitość. Nie będzie niebezpieczeństwa, którego bym się lękał i nie dzielił z wami. Idźcie przy pomocy naywyższego za moim przykładem, i potykaycie się mężnie za dobrego monarchę i za słuszną iego sprawę. Każde szczegulnieysze dzieło wasze rycerskie nie zostanie bez nadgrody; ale z tchórzami, którzy przed nieprzyjacielem pierzchać będą, nie uważając na rangę, podług nayfurowszych praw woiennych obchodzić się będą. Ale naylepszą mam ufność w waszem mężstwie, i widzę się na czele odważnego woyska. Chodźcież dzieci! trzeba nam teraz zayrzec nieprzyjacielowi w oczy, i w drodze

dze honoru czekać zwycięstw od pomocy Naywyższego. „ Po tey mowie armia cała okrzyknęła: Niech żyje *Cesarz*! Niech żyje *Beaulieu*.

Z *Turynu* piszą pod 8. Kwietnia, o zaśltych utarczkach między woyskiem Piemontskiem i Francuzami przy *Garesio*, gdzie z stron obydwóch nie mało ludzi padło trupem. Wiedney bitwie pómali Piemontczykowie 20. Francuzów. Król mimo starość, wybiera się do *Ceva*, końcem opatrzenia armii.

W *Piemontskiem* od 3. lat wiele się znaydowało emigrantów Francuskich, którym Król wyznaczył był kilka okolic do osiadłości i zaludnienia. Teraz nad wszelkie spodziewanie ludzie, ci w kilku dniach nagle znikneli, a iak się późniey dowiedziano, popowracali do kraidów Francuskich. Domyślają się wszyscy, że to byli szpiegowie, i teraz wiele szkodzić mogą krajom Piemontskim.

Gazety Włoskie twierdzą powszechnie, że Rząd Francuski przez pewnego Korfykana w Rzymie osiadłego, proponował Papiężowi pokoy pod następującemi warunkami: „ 1. Aby Papięż na zawsze odstąpił *Avenionu* z Hrabstwem

Venaisseńskim Rzeczypospolitey Francuskiej; 2. Aby pozwolił woyskom Francuskim przeyscia przez swoje kraie; 3. I aby Rzeczypospolitey Francuskiej Papięz darował Statuę Apollina z *Belvederu* z tym napisem: „ *Pius 6. Rzeczypospolitey Francuskiej.*”

Rozmaite wiadomości.

Przeszły minister Rzeczypospolitey Francuskiej w *Stambule*, *Descorches*, znayduie się teraz w *Paryżu*.

Sławny *Labarpe*, znaiomy z swych dzieł *Europie*, ogołocony z majątku, w niedostatku wielkim żyie teraz w *Francyi*. Obywatele dowiedziawszy się o biednym stanie tego męża, czynią na niego znaczne składki w gotowych pieniądzech.

Dla Kommissyi zatrudniającey się oporządzeniem *Sal Prawodawczych*, wyznaczono 30. millionów.

Z *Turyngu* donoszą, że *Król Sardyński* 11. *Kwietnia* miał się puścić w podróż do *Ceva*, końcem przeyzrzenia armii. *Kuryer Francuski* z ważnemi de-

pełzami od Jenerała *Kellermana* z Sa-
boudyi do Jenerała *Buonaparte* przeznac-
zony, przejęty został od sprzymierzonych.
Armia Francuska coraz świeżo odbiera posiłki w Włoszech, i kawaleryi samey liczy już do 10,000. Przy brzegach Jenueńskich krążą już okręty Angielskie, które mają w bitwie wspierać sprzymierzonych. W Jenuy odkryć mia-
no spisek, który do tego, iak mówią, zmierzał, aby miasto poddać Francuzom. Wieść rozgłoszona o haniebnym areście *Szevera*, nie potwierdza się dotąd. Cała armia sprzymierzonych w Włoszech, wynosi już do 110,000., Austryaków liczą 50., Sardów 50., a Neapolitanów 10. tysięcy. Dla bezpieczeństwa własnego Jenua uzbroiła do 12000. ludzi. W ten moment, kiedy wszyscy sądzili, mówi list ieden z Jenuy, że woyska Francuskie z głodu wyginą, widzimy je z nasrożoną miną zagrażającą zarazem naszej Rzeczypospolitey, i swym nieprzyjaciółom.

Od wszystkich okolic nadreńskich iednogłośnie są doniesienia o nadzwyczajnych poruszeniach armii przeciwnych. Otwarcia kampanii co moment się tam spo-

Spodziewać należy: Feldmarszałek Hrabia *Wurmser* pobięł z Manheimu do Moguncyi, gdzie w przytomności Arcyksiążęcia Karola odprawiła się wielka rada woenna. W tey kampani Cesarscy zaczepnie woiować myślą. Woyska ich w wielkiej liczbie przechodzą za Ren, i Sasi przebrali się już pod Oppenheim na lewe brzegi tey rzeki, i mają pomaszzerować ku okolicom Alzey.

Francuzi w swych liniach nad wyższem Renem nie czynią ieszcze wielkich poruszeń, sypią tylko mocne baterye na wszystkie strony. Ku Strasburgowi marszeruje potężna ich siła, i zdaie się, iż myślą wpaść na prawe brzegi do Brisgowii. Na mieysce wyprowadzonych armat z Landau ściągniono teraz nowe; albowiem tamte były już nadużywane, i chybiały celu.

Ze linia demarkacyina i tey kampanii mieysce mieć będzie, okazuje się nayprzód, że woyska Pruskie marszerują do Westfalii, a potem, że Król Pruski nalega na niektóre Stany Rzeszy, a w szczegulności na Biskupa Münsterkiego, aby odwołał swoje Kontyngens od armii Austryackiey.

Od

Od granic Tureckich rozeszła się fałszywa ta wieść, jakoby Emigranci Polscy formowali Konfederacją pod naczelniectwem Kociola, Ogińskiego, który z Paryża miał być wysłany tym końcem do Stambułu i t. d. Lubo doniesienie te znayduie się umieszczone w różnych gazetach zagranicznych, z tym wszystkim ani podobieństwo, ani też nayświeźsze listy od granic Tureckich, nieusprawiedliwiają porywczosci pióra lekkowiernych gazetiarzów.

Podobnego rodzaju są także pogłoski o krwawey bitwie zaszley między Moskalami i Persami pod górami Kaukazu, gdzie ci ostatni na głowę porażeni być mieli. Zadnych doniesień pewnych nie mamy o tym zdarzeniu, a zatem wstrzymać się należy z wiarą.

Kapry z Dunkierki tak zwawie się zwijają za zdobyczami, iż w kilkanaście dni po wyjściu z portu, przyprowadziły 20. okrętów zdobytych na Anglikach.
